10/10/2021

Η Μητρόπολη Γορτύνης τίμησε τον Ιατρό Χαράλαμπο Στρατιδάκη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γορτύνης και Αρκαδίας

Η Ανώτατη Τιμητική Διάκριση της Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης και το Ευεργετήριο Γράμμα της Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας δόθηκε σήμερα στον Ιατρό κ. Χαράλαμπο Στρατιδάκη, για την προσφορά του στην Εκκλησία, την κοινωνία και γενικά για την παροχή ιατρικής βοήθειας σε ανθρώπους της περιοχής. Την τιμητική διάκριση πραγματοποίησε ο Μητροπολίτης Γορτύνης και Αρκαδίας κ. Μακάριος αμέσως μετά την τέλεση της Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας της 10ης Οκτωβρίου, όπου ιερούργησε ο ίδιος, στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Γεωργίου Μοιρών.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Μακάριος στην ομιλία του κατά την επίδοση της Ανωτάτης Τιμητικής Διακρίσεως της Εκκλησίας της Κρήτης και Ευεργετηρίου Γράμματος της Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας ανέφερε:

Ἀγαπητοί μου,

τό 2020, εἰσηγηθήκαμε στήν Ἱερά Ἐπαρχιακή Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης νά τιμήσει τόν κ. Χαράλαμπο Στρατιδάκη, Ἰατρό, γιά τήν προσφορά του πρός τήν Ἐκκλησία, τήν κοινωνία καί γιά τήν ἰατρική προσφορά του πρός ἀνθρώπους τῆς

περιοχῆς μας.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, στίς 6 Ἰουλίου 2020, ἀποφάσισε ὁμόφωνα νά ἀπονείμει τήν Ἀνωτάτη Τιμητική Διάκριση τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, μετά Παπύρου καί ἐπιστηθίου Σταυροῦ, στόν Ἰατρό, κ. Χαράλαμπο Στρατιδάκη. Μαζί μ᾽ αὐτό θελήσαμε νά ἀπονείμουμε στόν ἀγαπητό μας Γιατρό καί Εὐεργετήριο Γράμμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας.

Ἡ ἀπονομή τῶν ἐν λόγῳ Διακρίσεων, δέν κατέστη δυνατή ἔνεκα τῆς πανδημίας ἀπό τόν κορωνοϊό. Τώρα πού οἱ συνθῆκες εἶναι κάπως καλύτερες, προβαίνουμε μετά χαρᾶς στήν ἐνέργεια αὐτή.

Φίλτατέ μας Γιατρέ,

ἐγχειρίζουμε πρός ἐσᾶς τίς προαναφερθείσες διακρίσεις, ὄχι γιατί ἐσεῖς τό προκαλέσατε, ἀλλά ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία θέλησε νά σᾶς τιμήσει. Ἄλλωστε, ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς προτρέπει σχετικῶς, μέ μιά γνωστή φράση: «...Νά τιμᾶς τόν γιατρό, ὅπως τοῦ ἁρμόζει, ἔχων ἄλλωστε ὑπ᾽ ὄψη σου τίς ὑπηρεσίες του στίς ἀνάγκες σου, διότι ὁ Κύριος τόν ἔφθιαξε...».

Οἱ Διακρίσεις αὐτές δίδονται πρός ἐσᾶς σέ ἀναγνώριση τοῦ ἤθους σας, τῆς εὔφημης προσφορᾶς σας ὑπέρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, τῆς ἀξιοσημείωτης προσφορᾶς σας ὑπέρ τῆς κοινωνίας καί τῆς τεράστιας παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἀπό ἐσᾶς ὑπέρ τοῦ ὕψιστου ἀγαθοῦ τῆς ὑγείας.

Οἱ ἰατρικές δραστηριότητές σας, ἐπί τόσα ἔτη, οἱ πρωτοβουλίες σας γιά τή δημιουργία δημοσίων δομῶν ὑγείας στόν τόπο μας, οἱ ὁποῖες ἀνακούφισαν καί ἀνακουφίζουν πάρα πολλούς ἀνθρώπους, ἐκτός τῶν ἄλλων, γίνονται ἕνα φωτεινό παράδειγμα πρός νεωτέρους, μάλιστα σέ καιρούς ἀμοραλισμοῦ καί ἰδιοτέλειας.

Ἴσως, Γιατρέ μας, δέν εἶναι πολύ γνωστό ὅτι σᾶς δόθηκαν ἐνδιαφέρουσες εὐκαιρίες, ἕνεκα τῶν λαμπρῶν σπουδῶν σας, κοντά σέ σπουδαίους Καθηγητές, ὅπως π.χ. στόν κ. Δαΐκο, στήν κ. Γιαμαρέλου καί σέ ἄλλους -γίνατε Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν – νά καταλάβετε ἀκαδημαϊκούς θώκους ἤ νά παραμείνετε σέ θέσεις μεγάλων ἰατρικῶν μονάδων τῆς Ἀθήνας. Ἐσεῖς, ὅμως, ἀπό ἀγάπη πρός τήν οἰκογένειά σας καί πρός τήν ἰδιαιτέρα πατρίδα σας, προτιμήσατε νά μείνετε στήν περιοχή μας, ἀφοσιωμένος στό ἔργο τῆς περίθαλψης τῶν ἀνθρώπων τῆς ὑπαίθρου.

Πασχίσατε, μέ αὐταπάρνηση, γιά τή δημιουργία τοῦ Ι.Κ.Α., τοῦ Κέντρου Ὑγείας Μοιρῶν. Βοηθήσατε καί σέ ἄλλα συναφῆ ἔργα μέ ἀκατάπαυστη μέριμνα καί μέ παρρησία ἐνώπιον ἁρμοδίων τῶν κρατικῶν φορέων τῆς ὑγείας. Προασπισθήκατε

μέ αὐτοθυσία τό πολύτιμο ἀγαθό τῆς ὑγείας γιά τούς ἀνθρώπους τῆς ἐνδοχώρας μας.

Οἱ δυσχέρειες καί τά ἐμπόδια πού συναντήσατε ἦταν πάρα πολλά. Ὅμως δέν πτοηθήκατε. Μείνατε ἀκλόνητος στήν ἀποστολή σας. Συνεχίσατε ἀταλάντευτα τό ἔργο σας, ἄν καί πολλάκις οἱ δυσκολίες μετατρέπονταν σέ ποικίλες πικρίες καί θλίψεις, μέ πολυάρυθμες στεναχώριες καί σέ μερικές περιπτώσεις, κατά τό διάβα τῆς πορείας σας, τῶν σκληρῶν ἀγώνων σας, εἴδατε ἐνεργούμενη τήν ἀχαριστία καί τήν μικρότητα.

Ἡ ἀνυστερόβουλη προσφορά σας, Γιατρέ μας, ὅπως κάθε προσφορά ἡ ὁποία ἔχει μέσα της τή φλόγα τῆς δημιουργίας, ὡς γνωστόν, πάντα μά πάντα, δοκιμάζεται. Αὐτή εἶναι ἡ ἀνατομία τοῦ καλοῦ, ἀφοῦ στέκεται ἐμπόδιο γιά τή διαιώνιση τοῦ κακοῦ.

Ἐδῶ, στίς Μοῖρες, στό ἰατρεῖο σας, σέ ἀγροτικά ἰατρεῖα τῆς περιοχῆς μας, στό Βενιζέλειο Νοσοκομεῖο καί στό τότε Ι.Κ.Α. Μοιρῶν, μέ τίς πολλές γνώσεις σας, μέ τίς θαυμάσιες ἐπιστημονικές σας ὑπηρεσίες καί μέ τό πρᾶο καί εὐγενές τοῦ χαρακτῆρα σας, βοηθήσατε πλείστους ὅσους συνανθρώπους μας, τότε πού στή περιοχή μας δέν ὑπῆρχαν τά μέσα ἐκεῖνα γιά νά παρασχεθοῦν ἄνετα οἱ ἰατρικές πράξεις.

Γιατρέψατε καί σώσατε ἀνθρώπους στό ἰατρεῖο σας. Περιοδεύσατε ἀσταμάτητα σέ σπίτια ἀσθενῶν καί νά, μᾶς ἔρχεται στόν νοῦ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τόν ἱπποκράτειο ὅρκο τοῦ Ἰατροῦ, πού λέει: «...Ἐς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἄν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ᾽ ὠφελείῃ καμνόντων...», δηλαδή: «...Σέ ὅποια σπίτια θά μπαίνω, θά εἰσέρχομαι γιά τήν ὠφέλεια τῶν ἀρρώστων...». Τό ἴδιο κάνετε μέχρι σήμερα.

Ὅλα δέ αὐτά ἔγιναν καί γίνονται μέσα ἀπό τή βαθειά πίστη σας πρός τόν Θεό, ζημωμένη μέ τίς παραδόσεις τῆς χριστιανικῆς οἰκογενείας σας καί τοῦ τόπου μας καί μέ τίς χριστιανικές παραινέσεις τῶν διδασκάλων σας.

Θά λέγαμε ὅτι αὐτές εἶναι οἱ δυό ὄψεις τῆς ζωῆς σας. Ἀπό τή μιά ὄψη, ὁ ὅρκος τοῦ Ἱπποκράτη καί ἀπό τήν ἄλλη ὄψη, ὁ Χριστός καί ἀπό τόν Χριστό ὁ Σταυρός Του. Ἀπό τή μιά πλευρά, ὁ εὐαίσθητος λειτουργός τῆς ὑγείας καί ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ὁ χριστιανός ἐπιστήμονας.

Αὐτές τίς δυό πλευρές τίς βρίσκουμε νά ἐναγκαλίζονται πολύ στενά στή ζωή καί στό ἔργο τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἦταν Γιατροί. Στήν Πατρολογία καί στήν Ἁγιολογία ὑπάρχουν πολλές ἰατρικές ἀναφορές, ὅπου σέ βυζαντινά χειρόγραφα, ὅπως π.χ. σέ ἕνα τοῦ 12ουαἰῶνα, ἀλλά καί σέ ἄλλα, ὑπάρχει, τό κείμενο τοῦ ἰατρικοῦ ὅρκου τοῦ Ἱπποκράτη, γραμμένο σέ σχῆμα σταυροῦ.

Τονίζουμε τίς ἐν λόγῳ δυό ὄψεις, πίστης καί ἐπιστήμης, σέ σχέση μέ τίς δύο ἄλλες ὄψεις τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης, ἤτοι τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, διότι σέ πολλές περιόδους τῆς ἱστορίας, θεοποιημένες κοσμοθεωρίες ὑπερασπίστηκαν τόν διαχωρισμό ψυχῆς καί σώματος. Δίπλα τους, ἄλλες συνοδοιπόρες θεωρίες ὑπερασπίστηκαν τήν ἀνυπαρξία τῆς ψυχῆς ἤ τήν ὑποτίμηση τοῦ σώματος ὡς ὑποδεέστερου τῆς ψυχῆς, παραβλέπουσες τήν ὁλότητα τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης, ἔτσι ὅπως ἡ χριστιανική ὀρθόδοξη ἀνθρωπολογία λέει, δηλαδή γιά τή συμφυΐα ψυχῆς καί σώματος.

Τί βλέπουμε τά τελευταῖα χρόνια; Οἱ σύγχρονες ἐπιστημονικές κατακτήσεις, ἦλθαν νά ἐπιβεβαιώσουν τή συμφυΐα ψυχῆς καί σώματος, ἀνατρέποντας τίς πιό πάνω θεωρίες, ἀποδεχόμενες πλέον τήν ἀλληλεπίδραση ψυχῆς καί σώματος καί τόν στενό σύνδεσμο αὐτῶν τῶν δύο στοιχείων, δηλαδή, βλέπουμε πλέον ξεκάθαρα τήν ἐπιστροφή στή χριστιανική ὀρθόδοξη ἀνθρωπολογία.

Ἕνας ἀπό τούς Ἁγίους Γιατρούς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Μέγας Βασίλειος, ἀναφέρει: «...ἡ ἰατρική τέχνη ἔχει ἐπιτραπῆ ἀπό τόν Θεό, ὁ Ὁποῖος ρυθμίζει ὁλόκληρη τή ζωή μας, ὥστε νά εἶναι τύπος τῆς θεραπείας τῆς ψυχῆς, ὑποδεικνύουσα τήν ἀπόθεση τῶν περιττῶν καί τήν προσθήκη ὅσων λείπουν...».

Λέει, ὁ Γιατρός, Μέγας Βασίλειος, σέ σχέση μέ τήν ἰατρική τέχνη ὅτι εἶναι «...εἰς τύπον τῆς κατά ψυχήν θεραπείαν...», ὅτι ὁ Θεός ρυθμίζει ὁλόκληρη τή ζωή μας, παρακάτω δέ ἀναφέρει γιά τήν ἀπόθεση τῶν περιττῶν καί γιά τήν προσθήκη ἐκείνων πού λείπουν. Αὐτό κι᾽ ἄν δέν εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη, ἰδιαίτερα τὶς τελευταῖες δεκαετίες, πού ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος βιώνει μιά ἔντονη ψυχική κόπωση, σωματικά δέ ζεῖ μιά ἀφύσικη καὶ ἀνθυγιεινὴ ζωή.

Οἱ λεγόμενες ὅμως ἀνεπτυγμένες κοινωνίες νομίζουν πώς ἡ ἀπόθεση τοῦ περισσοῦ καί ἡ πρόσθεση αὐτῶν πού λείπουν βρίσκεται μόνο στή βελτίωση οἰκονομικῶν δεικτῶν, μή ὑπολογίζουσες τήν πνευματική νέκρωση ἑκατοντάδων ἑκατομμύριων ἀνθρώπων, χωρίς σχέση μέ τόν ποιητή τῆς συμφυΐας, ψυχῆς καί σώματος, τόν Τρισυπόστατο Θεό.

Ἔτσι, μιά σύγχρονη θεομαχία, μετά τό τέλος τῶν θριάμβων τοῦ ἀξιώματος περί

ἀφθαρσίας τῆς ὕλης καί τῶν παραγώγων της, πού κι᾽ αὐτό ξεπεράστηκε ἀπό τήν ἴδια τήν ἐπιστήμη, κατασκεύασε νέα ἀξιώματα μέ κυρίαρχο ἐκεῖνο τῆς λατρείας τοῦ ἐγώ, τό μεγαλύτερο εἴδωλο τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐμεῖς, ὡς χριστιανοί, ἐμπρός στή γενική ἀρρώστια τῶν περισσοτέρων πραγμάτων τῆς ἐποχῆς μας, γεννήματα τῆς ὑπέρμετρης ἀνθρώπινης ἀλαζονείας, ἄς δεηθοῦμε τοῦ Κυρίου, πού, κατά τήν Ἁγία Γραφή: «...αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν...»νά ἔχουμε ταπείνωση καί θυσία γιά κάθε τί πού ἐπιτελοῦμε.

Ἀγαπητέ μας Γιατρέ καί Ἀντιπρόεδρε τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, εὐχόμεθα ὁλόψυχα νά ἔχετε πάντοτε τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή καί τό ἔργο σας, μέ τίς πρεσβεῖες τοῦ προστάτη σας Ἁγίου Νεκταρίου καί νά χαίρεσθε τήν ἀγαπητή οἰκογένειά σας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε πάρα πολύ γιά ὅλα ὅσα κάνατε καί κάνετε καί σᾶς συγχαίρουμε θερμά γιά τίς Διακρίσεις πού λάβατε σήμερα ἀπό τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία.